

Bożena Diemjaniuk

Pius V, Gianandrea Doria i Matka Boża Różańcowa

Chrześcijańska Europa zagrożona! Turcy zdobywają Konstantynopol (1453), podbijają Bałkany, zajmują Węgry, zbliżają się do Krakowa i Wiednia. Sułtan Selim II wysyła flotę na Cypr i zdobywa wyspę (1570). Muzułmanie podobno przechwalają się, że urządzią stajnię w Bazylice św. Piotra w Rzymie.

Papież Pius V zachęca wiernych do modlitwy. A chrześcijańskich władców wzywa do zawarcia Świętej Ligi przeciwko Turkom. Królowie jednak nie są zbyt zainteresowani tym pomysłem. Do sojuszu z papieństwem przystępuje tylko Hiszpania i Wenecja.

Siódmy października 1571 r. W Rzymie trwa procesja bractwa różańcowego. W pobliżu portu Lepanto (obecnie Nafpaktos, Zatoka Koryncka, Grecja) rozpoczyna się najkrwawsza w dziejach bitwa morska.

Flotę muzułmańską dowodzi Ali Pasza. Głównodowodzącym armii Świętej Ligi jest Don Juan de Austria, przyrodni brat króla Hiszpanii; częścią chrześcijańskiej floty kieruje admirał Gianandrea Doria. Można znaleźć różne dane na temat przebiegu bitwy czy liczebności wojsk. Znany niemiecki dziennikarz Paul Badde pisze, iż: „Pewne są tylko trzy rzeczy. Pierwsza: wbrew wszelkiemu prawdopodobieństwu chrześcijanie odnieśli w tej bitwie przytłaczające zwycięstwo. Druga: marynarze floty genueńskiej przypisywali zwycięstwo interwencji Matki Bożej z Guadalupe. Trzecia: Andrea Doria miał na swym pokładzie pierwszą sprowadzoną do Europy kopię apokaliptycznej Madonny z Guadalupe”.

Przekonanie o cudownej interwencji Matki Bożej podziela Pius V. Papież ustanawia dzień 7 października świętem Matki Boskiej Zwycięskiej. Następca Piusa V Grzegorz XIII zmienia nazwę na tę, którą mamy obecnie: Matki Bożej Różańcowej.

Warto w tym miejscu przytoczyć jeszcze jeden fragment książki Paula Badde: „Z przechowywanych w Watykanie akt kanonizacyjnych Piusa V wynika, że papież jeszcze w czasie trwania bitwy zwierzył się swym zaufanym, iż miał widzenie, w którym dowiedział się o tryumfie zjednoczonych wojsk chrześcijańskich. To właśnie wtedy kazał dodać do *Ave Maria* odmawiane do chwili obecnej «Święta Maryjo, Matko Boża!» (do tej pory modlitwa składała się jedynie ze słów anioła oraz powitania Maryi przez Elżbietę w górach Judei: «Zdrowaś Maryjo, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony Owoc Twojego łona, Jezus»)”.

W bitwie pod Lepanto brał udział i został ranny Miguel de Cervantes, autor *Don Kichota*.

Droga kopii cudownego wizerunku Matki Bożej z Guadalupe przedstawia się następująco:

- Arcybiskup Meksyku Alonso de Montúfar wydaje polecenie, by wykonać kopię obrazu Madonny z Guadalupe i wysłać ją królowi Hiszpanii Filipowi II.
- Filip II daje kopię swemu przyrodniemu bratu Don Juanowi de Austria.
- Juan de Austria przekazuje obraz admirałowi Gianandrei Dorii.
- Gianandrea Doria zabiera Madonnę na swój okręt.
- Po bitwie pod Lepanto obraz pozostaje w rękach rodu Doriów.
- W r. 1811 kardynał Giuseppe Doria ofiarowuje wizerunek Madonny kościołowi Santo Stefano d'Aveto, gdzie obraz znajduje się do dziś.

Opracowano na podst.:

Paul Badde, *Guadalupe. Objawienie, które zmieniło dzieje świata*, tł. Artur Kuć, Radom 2006.

Hermann Tüchle, C. A. Bouman, *Historia Kościoła*, t. 3, tł. Jerzy Piesiewicz, Warszawa 1986.

Zbigniew Wójcik, *Historia powszechna XVI-XVII wieku*, Warszawa 1999.